

ΠΙΠΟΣ ΚΑΡΔΑΚΗΣ

(Κοιμητών 3 — ΚΕΡΚΥΡΑ)

Γεννήθηκε τὸ 1931 εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ εἶναι ἐκ γενετῆς κωφάλαλος.

Ἀπὸ μικρῆς εἶχε κλίση εἰς τὴν Ζωγραφικὴν καὶ ἀπὸ ἡλικία 13 ἐτῶν εἶπε συστηματικὰ μαθήματα ζωγραφικῆς ἐπὶ τρία χρόνια μὲ δασκάλων τὸν Ἑλληνογάλλο ζωγράφο Τὴν Φλωρεῖα.

Ἀπὸ τότε ζωγραφίζει συνεχῶς καὶ παρουσιάζει ἔργα αὐτῶν οὐ ἐκθέσεις ἀτομικῆς, ἀναδιαιρέσιμης καὶ πανελλήνιες μὲ ἐταιρικῆς κριτικῆς τῶν ἐγκριτοτέρων τεχνικῶν. Ἡ πρώτη του ἔκθεση ἔγινε στὴν Κέρκυρα ἀπὸ ἡλικίας δεκαῖξι ἐτῶν τὸ 1947.

1) Συμμετοχὴ σὲ ἀμιαντικὴ ἔκθεση.	Κέρκυρα 1947
2) Ἀτομικὴ ἔκθεση στὴν Ἀναγνωστικὴ Ἐταιρεία.	Κέρκυρα 1954
3) Ἀτομικὴ ἔκθεση στὸν Παρνασσό.	Ἀθήνα 1960
4) Συμμετοχὴ στὴν ΣΤ' Πανελληνίων Ἐκθεση.	Ἀθήνα 1960
5) Ἀτομικὴ ἔκθεση στὸν Ὀρειβατικὸ Ὀμιλο.	Κέρκυρα 1961
6) Συμμετοχὴ σὲ ἀμιαντικὴ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας».	Ἀθήνα 1961
7) Συμμετοχὴ σὲ ἀμιαντικὴ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας».	Ἀθήνα 1962
8) Ἀτομικὴ ἔκθεση στὸν «Παρνασσό».	Ἀθήνα 1963
9) Συνεχῆς ἔκθεση στὴν Γκαλερί - Παλέτ.	Κέρκυρα 1964
10) Συμμετοχὴ σὲ ἀμιαντικὴ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας».	Ἀθήνα 1965
11) Συνεχῆς ἔκθεση στὴν Γκαλερί - Παλέτ.	Κέρκυρα 1965—1966
12) Συμμετοχὴ σὲ ἀμιαντικὴ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας».	Ἀθήνα 1966
13) Συμμετοχὴ σὲ ἀμιαντικὴ ἔκθεση Φιλολογικῆ καὶ Καλλιτεχνικῆ Σχολῆς «Ἰάννης Πνοῆς».	Κέρκυρα 1968

*

ΠΙΠΟΥ ΚΑΡΔΑΚΗ

Φοπία
καὶ
ὄνειρα

πάρχει όμως στους πίνακες του Καρδάκη, χωρίς πολλές, για να κινήσει άνετα κι' ο άνθρωπος που δεν έχει αποκοσμί διάθεση από το παρελθόν. Ο άνθρωπος που κινηγεί τη λεπτομέρεια, γιατί τέλος πάντων, οι λεπτομέρειες είν' εκείνες που συνθέτουν το κάθε τι και το παρουσιάζουν τα σύνολα. Κι' όσο ακριβέστερες είναι, τόσο ή άρασι πιο πολύ ηδονίζεται άνακαλύπτοντάς τις, τόσο το άνηθο αινέμα καταπραίνεται και ήρεμεί μελετώντας τις.

Μπορεί, κι' έτσι σίγουρα είναι, πολλοί άπ' τους πίνακες να είναι πέρα για πέρα Τέχνης άρηρημένης. Μ' όλα ταύτα, είν' άλλοι που μιλούν με γλώσσα καθάρα και πολύ συγκεκριμένη — όπως λόγον χάριν ή «Γένεσις» Νο 2 — πίνακες που εκφράζουν το σύγχρονο πνεύμα, τις σύγχρονες τάσεις, που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του σήμερα, χωρίς όμως ν' άγνοούν τους προγόνους, χωρίς ν' άπεδούν προκλητικά προς το παρελθόν. Μιά σινοχή διαλαδή μεταξύ της Μοντέρνας και της έξελειγμένης παλιότερης Τέχνης, με άμοιβαίες κι' από τις δύο άποψηρήσεις, έτσι που κι' οι δύο μαζί να δίνουν ένα σύνολο άρμονικό που το διαφέρει άκόμα περισσότερο ά έντελειστατι πετυχημένες συνδυασμά των χρονιάτων.

Νομίζω, πως ή έκθεσις του Καρδάκη, γι' αυτό και μόνο το λόγο που παρουσιάζει άνεγγρα προχωρεί πολύ πιο μπροστά από τα σύνολα της παλαιής προσπάθειας και φτάνει στο χώρο της Καλής, της πολύ Καλής ζωγραφίας.

Α. ΖΑΓΟΡΙΤΗΣ

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΚΕΡΚΙΡΑΣ

Είναι ένας ταλαντούχος ζωγράφος, που μέχρι τώρα έχει δώσει πολλά δείγματα αλληθινης τέχνης. Τέχνης εφόδο-θησε, ρομαλαίας, που στανεί και φέρνει εις την σείραν μας τους μεγάλους άνστες της ζωγραφικής. Ο κ. Η. Καρδάκης, άνρει άναμεταβάτως εις την χορείαν των εταίρητων, ρομαντικών, άλλα και μοντέρνων — με την καλή σημασίαν της έννοιας — καλλιτεχνών, που άποδοήστε θα προσέ-ρη πολλά, πάρα πολλά άκόμη εις την πλοσίαν ήπανησιακήν καλλιτεχνικήν παράδοσιν. Άρκει και μόνον να ίδη κανείς τα έργα του, διά να διαπισώσει την ειρή δημοσφική φίλογο που κατενθύνει το ζήρι του.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ

1. Παλής 'Ελιές,	2,000
2. Μπανόνες,	2,000
3. Στο παλιό καντόνι,	3,000
4. Φρούτα,	2,000
5. Γυμνό δονό,	2,000
6. Τοπίον,	2,000
7. Μπουκάλα—σταφύλα,	2,000
8. Καντόνι Κερκύρας,	3,000
9. Στόν έλαιώνα της Δασιάς,	3,000
10. Στο περιόλι μας το σούρωτο,	300
11. Τα κειράσια του 'Αι Γόρδι,	3,000
12. Μαντολά Κερκύρας,	700
13. Το άπλωμα των ρούχων,	3,000
14. Προσκήνιο στη Φαντρομένη,	300
15. Χωριάτικη οικογένεια,	3,000
16. Μοιράγια Κερκύρας,	500
17. Τοπίον,	2,500
18. Σπίτι στην έξοχή,	800
19. Λουλούδια,	2,000
20. Περφοτόζ,	3,000
21. Έλαιώνας,	3,000
22. Βόλο Κερκύρας,	3,000
23. Βράχος,	3,000
24. Παλιά έλιά,	3,000
25. Έπετανή προσευχή,	600
26. Τοπίον,	3,000
27. Στο λιμάνι της Κερκύρας,	3,000
28. Καντόνι στην παλιά πόλι,	3,000
29. Νέος έλαιώνας,	3,000
30. 'Ελιές,	3,000
31. Άτηρημένο,	3,500
32. >,	3,500
33. >,	2,500
34. Χωρίς τίτλο,	2,500
35. >,	4,000
36. >,	2,500
37. >,	4,000
38. >,	4,000
39. >,	2,000
40. >,	2,500
41. >,	3,500
42. >,	4,000
43. >,	3,500

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

"Όλα τὰ τοιαῦτα τοῦ κόσμου ἔχουν μιά δική τους ἀτμόσφαιρα καὶ ἓνα δικὰ τους φῶς. Ὅμως, ἡ Κέρκυρα περὶ ἀπὸ τὰ χρώματα καὶ τὸ φῶς της, ἔχει μιά μουσικὴ ποὺ μένει στὴν ἀτμόσφαιρά της. Ἀυτὴ τὴ μουσικὴ καλεῖται νὰ ἐκφράσῃ σὲ χρωματικὰ ἡμιτόνια ὁ ζωγράφος. Ὅταν, ἔτσι, καὶ ἓνα μόνον μέρος της μπορέσῃ νὰ τὸ ἀποδόσῃ χρωματικά, τότε ἔχει ἐκπληρώσει τὸν καλλιτεχνικὸν προορισμὸν του.

Πῶς, ὅμως, ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος νὰ ἀποδώσω στοὺς πίνακές μου τὴ γενικὴ ἀτμόσφαιρικήν πατρὶδος μου; Πῶς νὰ κάνω χρώματα καὶ σχέδια τὰ ἡμιτόνια της;

Ὅσοσο, κ' ἂν δὴν πέτυχα αὐτὸ τὸ μεγάλο στόχον, τὸ προσπάθησα, μ' ὄλες μου, τίς δυνάμεις. Καὶ τελικά, ἐκεῖνο ποὺ θαρρῶναι σ' ἓνα ἔργο τέχνης εἶναι ἡ γνησιότητά της προσπαθείας. Ἡ ἐντιμότητά του δημιουργοῦ του. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ δική μου προσπάθεια ἔχει αὐτὴ τὴν ἐντιμότητα

ΠΙΠΟΣ ΚΑΡΔΑΚΗΣ

ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ.....

"Ἐνας νέος ἄνδρας εἶναι ὁ Πίπος Καρδάκης καὶ φέρνει τὰ ζωγραφικὰ ἔργα του ἀπ' τὴν Κέρκυρα. Ἐκεῖ, μόνος, κλεισμένος στὸν ἑαυτό του διὰ τὰ χρώμα ζωγράφισε τοὺς ἀνέμους, τίς ἐλιές, τίς θάλασσες τοῦ νησιοῦ, τὰ βουνά. Κι' ἀκόμη ζωγράφισε τὴν θλίψη, τὰ ὄνειρα, τὴν μοναξιά του. Ἡ μοναξιά κ' ἡ θλίψη εἶναι τὸ κλίμα τοῦ ζωγράφου τῆς Κέρκυρας. Ἐκεῖνὴ ἡ φορητὴ μοναξιά ποὺ δὴν ἀγίνει τοὺς ἥλιους νὰ εἰσχωρήσῃ στὴν ψυχὴ μὰ ὁ ζωγράφος φέρνει νὰ τοὺς βῆσιν ψηλαφητά, μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ μάτια κ' ἀκόμη μὲ τὴν ὄσφρησιν. Ἀνοίγει τὸ στήθος ὁ ζωγράφος, μπαίνει ὁ ἀνεμὸς τοῦ πελάγους μέσα του κ' ἀμέσως τὸν μεταφέρει στὸν μουσαμὰ καὶ πρκαίξει νὰ τὸν ἀποδώσῃ μὲ τὸ χρώμα. Ἐκεῖνο τὸ λιχὲρὸ χρώμα, τὸ δουλεμένο μὲ τὴ σπάτουλα ποὺ ἀπλώνει καὶ μετασφύρνεται καὶ ἀνάβει καὶ γίνεται πεῖρα, καταρίσι, ἐλιά, λευκὸ καντόνια.

Βάζει ὁ Καρδάκης ὄλο του τὸ πλοῦσον αἰσθημὰ στὸ χρώμα του. Μ' αὐτὸ μιλεῖ, μ' αὐτὸ βλέπει τὸν κόσμο. Καὶ ζωγραφίζει: Τὰ λιλά καντόνια τῆς Κέρκυρας, τὰ φῶτα ποὺ παίζουν στὰ πλακόστρωτα, τίς δεσμάδες τίς φωτεινὲς ποὺ ξεμυτίζουν μέσα ἀπ' τίς ἐλιές καὶ χάνονται στὰ βῆσι. Κι' εἶναι τὰ τοιαῦτα του γεμάτα ψυχὴ ποὺ τὰ διαποτίζουν ἀγγελικὰς λιτανεῖες σὲ στιγμὰς γενεῶν, πόηση καὶ θῆμος.

Καὶ τὸ θῆμος θέλει νὰ δῶσῃ ὁ καλλιτέχνης σὰ μιά βστατὴ προσπάθεια γιὰ φερασά. Τὰ παλιὰ κτίρια, κ' αὐτὰ

γεμάτα ψυχὴ. Τὴν βλέπεις, τὴν αἰσθάνεσαι τὴν ψυχὴ τῶν παλιῶν σπιτιῶν ποὺ θέλει νὰ βῆσιν ἀπ' τὰ παράθυρα. Ὡς καὶ ὁ μαῖφος ὄγκος τους ἔχει μιά φωτεινότητα καὶ μιά δραματικότητα θὰ ἔλεγα ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλοσι ἐνυπόχρει σ' ὄλο τὸ ἔργο τοῦ Καρδάκη. Κι' ὅμως, κάποτε, στὰ τοιαῦτα συνήθως, στίς χροσὲς συνθέσεις καὶ στίς ἄλλες σπουδὲς τῶν γενιῶν, σὲ ξεγελά ὁ ζωγράφος μὲ τὸ θῆμος τῶν χρωμάτων του. Εἶναι καὶ ἡ φῶς τῆς Κέρκυρας ποὺ βοηθᾷ. Στίς μεγάλες ὄμως συνθέσεις του, στίς πολυπρόσωπες σκηνές του, βλέπεις ὄλη τὴ μοναξιά τῆς ψυχῆς του ποὺ ἡ φῶς χωρὶς νὰ τὸ γιῶσῃ ἐκεῖνος ἐτὸν ἐξέλιπε ἀπὸ τὸν κόσμο ἔξω.

Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζωγραφίζει μέσα σὲ μιά ἀργιστικὴ φῶς, εἶναι ἡ Κέρκυρα, γιγνὴ καὶ μόνη, εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ζωγράφου, ἄραγε προσπαθοῦν νὰ ξεπεράσῃν μὲ τίς κινήσεις τους τὴ μοναξιά τους. Ἐδῶ ὅμως ὑπάρχει καὶ ἡ θέρση. Εὐτυχῶς ὁ Πίπος Καρδάκης ἔχει μιά καταπραϊτικὴ θέληση. Τέτοια ποὺ ἔχουν τὰ μεγάλα ταλέντα. Μόνος του, λίγα μαθήματα πῆρε ἀπ' τὸν Ἑλληνογάλλου ζωγράφου Τὴν Φλωριά, προσπαθεῖ νὰ μὴ μέσα στὸ λαβύρινθο τῆς τέχνης. Καὶ τὸ κατοῦρθεσε. Ἐκεῖ, μέσα στίς ἐτέχνες τὸ γλυκοῦρημασ ἀνοῖξε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του καὶ ἀνακάλυψε νέους δρόμους, μικρά μοναπάτια ποὺ κάπου οδηγοῦν. Ὡς ποὺ θὰ φτάσῃν θὰ τὸ δείξῃ ὁ καιρὸς. Ἀυτὴ τὴ στιγμὴ βλέπεις ἓνα ἔργο, ἓνα πάλημα, μιά ψυχὴ βλέπεις ποὺ ζητᾷ λύτρωση, ποὺ ζητᾷ ἔξοδο κ' ἐπιικοινωνία μὲ τὸν ἔξω κόσμο. Ὁ Καρδάκης θέλει νὰ μιλήσῃ. Καὶ ἀφοῦ ἡ φῶς δὴν τοῦδωσε τὸν τρόπο, ζωγραφίζει. Καὶ ζωγραφίζει καλά, καὶ μιλεῖ σωστά, καὶ ἐκφράζεται καὶ φωνάζει.

—Ἐδῶ εἶμαι, προσέξτε με.

ΚΤΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ἜΡΓΟΝ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὁ κ. Πίπος Καρδάκης — μαθητὴς τοῦ διακεκομένου Ἑλληνογάλλου ζωγράφου Τὴν Φλωριά — ἔχει ἀναμφισβήτητο πλοῦσον ταλέντο. Τὸν τυραννᾷ συνεχῶς μιά παρόρμησις, Δουλεῖται ἀσταμάτητα, χωρὶς ἀνάπαυτες. Ἀπὸ τὴν τέχνην του ἀντλεῖ τὴν ἀκατάβλητη ἀντοχή του καὶ σ' αὐτὴν δίνει τὸ εἶναι του. Ἡ Τέχνη στὴν ἵπηρεσία τῆς τέχνης. Ἀναζητεῖ συνεχῶς, ἀνήσυχον, ἀδιάκοπον νὰ βῆσιν τίς ὀφές τῆς δημιουργικῆς φλόγας ποὺ τὸν κατακαίει.

Ἀπὸ τὴν φῶσιν πλουτίζει τὴν ψυχὴν του καὶ τὴν κάνει γόνιμη σὲ χρώματα, σχήματα, ἰσοκούς, φωτιστικὰ παιγνιδι-

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

"Όλα τὰ τοιαῦτα τοῦ κόσμου ἔχουν μιά δική τους ἀτμόσφαιρα καὶ ἓνα δικὰ τους φῶς. Ὅμως, ἡ Κέρκυρα πέρα ἀπὸ τὰ χρώματα καὶ τὸ φῶς της, ἔχει μιά μουσικὴ ποὺ μένει στὴν ἀτμόσφαιρά της. Ἀυτὴ τὴ μουσικὴ καλεῖται νὰ ἐκφράσῃ σὲ χρωματικὰ ἡμιτόνια ὁ ζωγράφος. Ὅταν, ἔτσι, καὶ ἓνα μόνον μέρος της μπορέσῃ νὰ τὸ ἀποδόσῃ χρωματικά, τότε ἔχει ἐκπληρώσει τὸν καλλιτεχνικὸν προορισμὸν του.

Πῶς, ὅμως, ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος νὰ ἀποδώσω στοὺς πίνακές μου τὴ γενικὴ ἀτμόσφαιρικήν πατρὶδος μου; Πῶς νὰ κάνω χρώματα καὶ σχέδια τὰ ἡμιτόνια της;

Ὅσοσο, κ' ἂν δὴν πέτυχα αὐτὸ τὸ μεγάλο στόχον, τὸ προσπάθησα, μ' ὄλες μου, τίς δυνάμεις. Καὶ τελικά, ἐκεῖνο ποὺ θάραινε σ' ἓνα ἔργο τέχνης εἶναι ἡ γνησιότητά της προσπαθείας. Ἡ ἐντιμότητά του δημοφιλῆ του. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ δική μου προσπάθεια ἔχει αὐτὴ τὴν ἐντιμότητα

ΠΙΠΟΣ ΚΑΡΔΑΚΗΣ

ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ.....

"Ἐνας νέος ἄνδρας εἶναι ὁ Πίπος Καρδάκης καὶ φέρνει τὰ ζωγραφικὰ ἔργα του ἀπ' τὴν Κέρκυρα. Ἐκεῖ, μόνος, κλεισμένος στὸν ἑαυτό του διὰ τὰ χρώμα ζωγράφει τοὺς ἀνέμους, τίς ἐλιές, τίς θάλασσες τοῦ νησιοῦ, τὰ βουνά. Κι' ἀκόμη ζωγράφει τὴν θλίψη, τὰ ὄνειρα, τὴν μοναξιά του. Ἡ μοναξιά κ' ἡ θλίψη εἶναι τὸ κλίμα τοῦ ζωγράφου τῆς Κέρκυρας. Ἐκεῖνὴ ἡ φορητὴ μοναξιά ποὺ δὴν ἀγίνει τοὺς ἥλιους νὰ εἰσχωρήσῃ στὴν ψυχὴ μὰ ὁ ζωγράφος φάχνει νὰ τοὺς βῆσιν ψηλαφητά, μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ μάτια κ' ἀκόμη μὲ τὴν δοξαση. Ἀναίγει τὸ στήθος ὁ ζωγράφος, μπαίνει ὁ ἀνεμὸς τοῦ πελάγους μέσα του κ' ἀμέσως τὸν μεταφέρει στὸν μουσαμὰ καὶ πρκαίξει νὰ τὸν ἀποδώσῃ μὲ τὸ χρώμα. Ἐκεῖνο τὸ λιχὲρὸ χρώμα, τὸ δουλεμένο μὲ τὴ σπάτουλα ποὺ ἀπλώνει καὶ μετασφύρνεται καὶ ἀνάβει καὶ γίνεται πῦρ, καταφῶς, ἐλιά, λευκὸ καντοῦν.

Βάζει ὁ Καρδάκης ὅλο του τὸ πλοῦσον αἰσθημὰ στὸ χρώμα του. Μ' αὐτὸ μιλεῖ, μ' αὐτὸ βλέπει τὸν κόσμο. Καὶ ζωγραφίζει: Τὰ λιλά καντοῦνα τῆς Κέρκυρας, τὰ φῶτα ποὺ παίζουν στὰ πλακόστρωτα, τίς δεσιμίδες τίς φωτεινὲς ποὺ ξεμυτίζουν μέσα ἀπ' τίς ἐλιές καὶ χάνονται στὰ βῆσι. Κι' εἶναι τὰ τοιαῦτα του γεμάτα ψυχὴ ποὺ τὰ διαποτίζουν ἀγγελικὰς λιτανεῖες σὲ στιγμὲς γενεῆς ποίησης καὶ θύμους.

Καὶ τὸ βῆθος θέλει νὰ δῶσῃ ὁ καλλιτέχνης σὰ μιά βστατὴ προσπάθεια γιὰ φερασ. Τὰ παλιὰ κτίρια, κ' αὐτὰ

γεμάτα ψυχὴ. Τὴν βλέπεις, τὴν αἰσθάνεσαι τὴν ψυχὴ τῶν παλιῶν σπιτιῶν ποὺ θέλει νὰ βῆσιν ἀπ' τὰ παράθυρα. Ὡς καὶ ὁ μαῖφος ὄγκος τους ἔχει μιά φωτεινότητα καὶ μιά δραματικότητα θὰ ἔλεγα ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλοσι ἐντάσσει σ' ὅλο τὸ ἔργο τοῦ Καρδάκη. Κι' ὅμως, κάποτε, στὰ τοιαῦτα συνήθως, στὶς χροσιές συνθέσεις καὶ στὶς ἄλλες σπουδὲς τῶν γενιῶν, σὲ ξεγελά ὁ ζωγράφος μὲ τὸ θάμπος τῶν χρωμάτων του. Εἶναι καὶ ἡ φῶς τῆς Κέρκυρας ποὺ βοηθᾷ. Στὶς μεγάλες ὄμις συνθέσεις του, στὶς πολυπρόσωπες σκηνές του, βλέπεις ὅλη τὴ μοναξιά τῆς ψυχῆς του ποὺ ἡ φῶς χωρὶς νὰ τὸ γιόσῃ ἐκεῖνος ἐτὸν ἐξέλιπε ἀπὸ τὸν κόσμο ἔξω.

Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζωγραφίζει μέσα σὲ μιά ἀργιστικὴ φῶς, εἶναι ἡ Κέρκυρα, γιμνὴ καὶ μόνη, εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ζωγράφου, ἄραγε προσπαθοῦν νὰ ξεπεράσῃν μὲ τίς κινήσεις τους τὴ μοναξιά τους. Ἐδῶ ὅμως ὑπάρχει καὶ ἡ θέρση. Εὐτυχῶς ὁ Πίπος Καρδάκης ἔχει μιά καταπληκτικὴ θέληση. Τέτοια ποὺ ἔχουν τὰ μεγάλα ταλέντα. Μόνος του, λίγα μαθήματα πῆρε ἀπ' τὸν Ἑλληνογάλλου ζωγράφου Τὴν Φλωριά, προσπαθεῖ νὰ μῆσιν μέσα στὸ λαδύρινο τῆς τέχνης. Καὶ τὸ κατοῦρθεσε. Ἐκεῖ, μέσα στὶς ἐτέχνες τὸ γλυκοῦρημασ ἀνοῖξε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του καὶ ἀνακάλυψε νέους δρόμους, μικρά μοναχία ποὺ κάπου οδηγοῦν. Ὡς ποὺ θὰ φτάσῃν θὰ τὸ δείξῃ ὁ καιρὸς. Ἀυτὴ τὴ στιγμὴ βλέπεις ἓνα ἔργο, ἓνα πάλημα, μιά ψυχὴ βλέπεις ποὺ ζητᾷ λύτρωση, ποὺ ζητᾷ ἔξοδο κ' ἐπιικοινωνία μὲ τὸν ἔξω κόσμο. Ὁ Καρδάκης θέλει νὰ μιλήσῃ. Καὶ ἀφοῦ ἡ φῶς δὴν τοῦδωσε τὸν τρόπο, ζωγραφίζει. Καὶ ζωγραφίζει καλά, καὶ μιλεῖ σωστά, καὶ ἐκφράζεται καὶ φωνάζει.

—Ἐδῶ εἶμαι, προσέξτε με.

ΚΤΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ἜΡΓΟΝ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὁ κ. Πίπος Καρδάκης — μαθητὴς τοῦ διακεκομένου Ἑλληνογάλλου ζωγράφου Τὴν Φλωριά — ἔχει ἀναμφισβήτητο πλοῦσον ταλέντο. Τὸν τυραννᾷ συνεχῶς μιά παρόρμησις, Δουλεῖται ἀσταμάτητα, χωρὶς ἀνάπαυτες. Ἀπὸ τὴν τέχνην του ἀντλεῖ τὴν ἀκατάβλητη ἀντοχή του καὶ σ' αὐτὴν δίνει τὸ εἶναι του. Ἡ Τέχνη στὴν ἵπηρεσία τῆς τέχνης. Ἀναζητεῖ συνεχῶς, ἀνήσυχον, ἀδιάκοπον νὰ βῆσιν τίς ὀφείες τῆς δημιουργικῆς φλόγας ποὺ τὸν κατακαίει.

Ἀπὸ τὴν φῶσιν πλουτίζει τὴν ψυχὴν του καὶ τὴν κάνει γόνιμη σὲ χρώματα, σχήματα, ἰσοκούς, φωτιστικὰ παιγνιδι-